

Els nuvis pobres

♩=138

A - quí dalt de la mun - ta - nya se n'ha
 fet un - ca - sa - ment, d'un pas - tor i u - na pas -
 to - ra que tots són d'un ma - teix temps.

Aquí dalt de la muntanya
 se n'ha fet un casament,
 d'un pastor i una pastora
 que tots són d'un mateix temps.

Un dia l'*encontra* sola,
 un dilluns de Sant Andreu,
 que plorava i *derramava*
 llàgrimes de sentiment.

—Què plores, cara bonica,
 per què tens tant sentiment?
 —Ploro pel pare i la mare
 que no volen que ens casem.

—No ploris, cara bonica,
 que tots dos ens casarem.
 Anirem a Barcelona
 i tots dos ens llogarem.

Tu et llogaràs per criada
 i jo per mosso de peu.
 Dels diners de la soldada
 una botiga en llogarem.

De pinyons i avellanetes
 i també arròs i fideus,
xacolata de la bona;
 de pesseta i de tots preus.

Les *ganàncies* de la botiga
 una casa ens en farem,
 una casa de set pisos
 i al més alt ens estarem.

Adiós, cara bonica,
 quin color de rosa tens;
 el qui té color de rosa
 no li'n falten pretendents.